

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 240/2014
10.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Н.С., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Р.Ф., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 564/12 од 05.07.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 3276/13 од 29.01.2014. године, у седници већа одржаној 10.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.С. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К 564/12 од 05.07.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 3276/13 од 29.01.2014. године **ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољен и без прописаног садржаја.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К 564/12 од 05.07.2013. године окр. Н.С. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плати у остављеном року, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с`тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Одлучујући о жалби окривљеног и његовог браниоца, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 3276/13 од 29.01.2014. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. Р.Ф., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП и повреде уставног права окривљеног на правично суђење у разумном року из члана 32. став 1. Устава РС и уставног права на једнаку заштиту права и на правно средство из члана 36. став 1. Устава РС, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и првостепену и другостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.С. је недозвољен и без прописаног садржаја.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени, на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог Законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, али у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

У образложењу захтева бранилац најпре наводи да су изреке пресуда у осуђујућем делу неразумљиве, противречне саме себи и разлозима пресуде, да у пресудама нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а да су изнети разлози нејасни и у знатној мери противвречни, као и да о одлучним чињеницама постоји знатна противуречност између оног што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датих у поступку и самих тих исправа и записника, јер су нижестепени судови у образложењима оспорених пресуда изнели нетачне податке који се односе на садржај одбране окривљеног.

Изнетим наводима, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, што, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев браниоца окр. Н.С. у овом делу недозвољен.

Осталим наводима захтева бранилац полемише са оценом изведених доказа од стране нижестепених судова и износи сопствену оцену изведених доказа, исказа саслушаних сведока. Овим наводима захтева бранилац у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, те како ни погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не може бити разлог за подношење

захтева за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Наводи захтева да су у редовном поступку повређена уставна права окривљеног на правично суђење у разумном року из члана 32. став 1. Устава РС и права на једнаку заштиту права и на правно средство из члана 36. став 1. Устава РС, нису могли бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда, с обзиром на то да када се захтев подноси због повреде људског права зајемченог Уставом, та повреда мора бити утврђена одлуком Уставног суда и таква одлука мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости, а у конкретном случају таква одлука није достављена. С`тога захтев за заштиту законитости у односу на истакнуте повреде зајемчене Уставом нема прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. и члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.